

Oprindelse

I slutningen af 1800 tallet begyndte en voksende engelsk middelklasse at efterspørge selskabs- og udstillingshunde. Hunde blev ikke længere kun betragtet som brugshunde. De mere velstående klasser kunne nu tillade sig at holde hund som statussymbol og hobby.

Skabelsen

Bull Terrieren blev første gang præsenteret på en hundestilling i Birmingham i maj 1862. Den blev vist af James Hinks, der anerkendes, som 'racens skaber'. James Hinks benyttede mange racer for at nå sit mål om at skabe en 'Gentleman's companion' - altså en gentlemans ledsager - men den engelske bulldog, dalmatineren og - den nu uddøde engelske hvide terrier var hovedingredienserne. Eksteriørmæssigt havde den engelske hvide terrier lighed med nutidens manchester terrier.

James Hinks Bull Terrier bliver i litteraturen omtalt som 'The New Bull Terrier', idet den adskilte sig fra de hidtil kendte 'bull and terriers' (kombinationer af bulldog og forskellige terriers). Hans mål var at skabe en helt hvid hund og datidens hundefolk værdsatte det, idet James Hinks "hvide kavaler" hurtigt blev populær og gjorde sig godt på hundestillinger.

Bull Terrieren blev en modehund og i 1887 blev The Bull Terrier Club dannet.

Både i litteratur, blandt Bull Terrier ejere og opdrættere forveksles 'bull and terriers' ofte med 'The New Bull Terrier', når Bull Terrierens oprindelse beskrives, hvorfor racen af og til fejlagtigt betegnes som kamphund af oprindelse.



Gardenia Donar-Span - kuldbroder til Raydium Brigadier, der vandt The Regent Trophy i 1937

Forbedringen

I erkendelse af arvelighed forbød den engelske kennel klub (KC) i 1909 udstilling af og avl på døve hunde. Et problem, der var meget udbredt hos Bull Terrieren - og stadig eksisterer i dag. Døvhed stammer bl.a. fra den engelske hvide terrier, hvoraf den sidste blev registreret i 1904. Racen formodes uddød netop p.g.a. døvhed.

Dedikerede opdrættere fornyede racen ved udvikling af opretstående øre (ørekupering var blevet forbudt), en farvet variant (anerkendt af KC i 1933) og - ikke mindst - det, der i dag eksteriørmæssigt kendetegner racen bedst; downface og ægformet hoved. Hovedarkitekten bag fornyelsen var Harry Monk, der betegnes som den, 'der forbedrede racen'.

Den kennel, der fik størst betydning for udviklingen af de farvede Bull Terriers, som helt op til i dag stadig har markant indflydelse på stamtavlerne, var Romany, repræsenteret ved D. Montague Johnstone (kendt som Miss D). Hun købte sin første Bull Terrier i 1927 og opdrættede Bull Terriers indtil 1980. Ved slutningen af 2. verdenskrig sluttede Meg Williams sig til Miss D under Romany kennelnavnet.

Moderniseringen

I 1936 dukkede et nyt navn, Raymond H. Oppenheimer, op i den engelske Bull Terrier verden. Han fik en indflydelse på racen, der ikke er set siden. Det kan med rette siges, at han er 'den moderne Bull Terriers far'.

I nært samarbejde med Eva Weatherill fik han, frem til sin død i 1984, signifikant betydning for de hunde, vi kender i dag, både via de mange og banebrydende hunde, som de to kenneler producerede, men også via sin markante indsats og indflydelse i det strategiske og politiske hundeliv.

Raymond H. Oppenheimer opdrættede Bull Terriers under kennelnavnet, Ormandy og Eva Weatherill under Souperlative. Mange hunde bar begge navne.

Det er ikke sandsynligt, at der findes Bull Terriers i dag uden Ormandy og Souperlative blod i deres afstamning.

Opgør med den helt hvide Bull Terrier

Da Bull Terrierens vigtigste egenskab oprindeligt var den helt hvide pels, var det et stort skridt for de tidlige opdrættere at acceptere den farvede variant, som fra starten blev forsøgt avlet ud af racen, men senere blev anset som en nødvendighed for racens udvikling, såvel helbreds- som eksteriørmæssigt.

Hvor der i den første del af 1900 tallet stadig var stor uenighed om, hvorvidt en hvid Bull Terrier efter farvede linier, var en "rigtig" Bull Terrier, betragtes den hvide og den farvede variant i dag på verdensplan som én race - ikke kun stambogsmæssigt, men også blandt opdrættere.



Raymond Oppenheimer

Dog har USA valgt at skille farvede og hvide i forskellige klasser på udstillingerne for at understøtte den farvede variant, som i mange lande overordnet er af en dårligere gennemsnitlig kvalitet end den hvide.

Det har formodentligt været med til at sikre, at USA har en stor andel af farvede Bull Terriers af høj kvalitet. Tilsvarende er der en særlig klasse for farvede Bull Terrier på verdens mest betydningsfulde udstilling, The Bull Terrier Clubs (UK) Major Trophies, hvor der konkurreres om The Sandawana Trophy.

I dag er der overalt fuld accept af, at de farvede genetiske anlæg har essentiel betydning for racens fortsatte bestående. Den gennemsnitlige kvalitet af den farvede variant er stigende.

Historie versus vandrehistorier

Desværre formidles en del ukorrektheder og vandrehistorier om Bull Terriers oprindelse og oprindelige formål både via bøger, raceklubber, opdrættere og ejere.

Den tidlige Bull Terriers evner som kamphund berømmes og James Hinks tillægges ønsket om at skabe en sådan. En af årsagerne er forveksling af, hvad der er i gamle kilder omtales som 'bull and terrier' og vores egen race, Bull Terrier.

Da James Hinks introducerede Bull Terrieren i 1862, havde kampe mellem hunde og andre dyr været forbudt i 27 år (siden 1835), hvorfor det ikke er sandsynligt, at Bull Terrieren blev skabt til kamp med tyre, som ofte påstået.

Derudover prioriterede James Hinks den hvide pels over alt andet i sit avlsarbejde, hvilket han ikke havde gjort, hvis han ønskede at skabe en kamphund. Egenskaber som f.eks. styrke, hurtighed og aggression havde da haft større betydning end pelsens farve.

Endeligt benyttede han dalmatineren i avlen. En race, der i givet fald ville forringe Bull Terrierens kampegenskaber væsentligt.

I slutningen af 1990'erne satte skotske Kevin Kane sig for at bevise disse historier ved brug af samtidige kilder. Udover offentlige arkiver fik han adgang til Hinks familiens papirer.

Resultatet var kort og godt, at Kevin Kane måtte konkludere, at Bull Terrieren var skabt som udstillingshund samt at f.eks. den berømte historie om Bull Terrieren, Puss' evner som kamphund var ganske usand.



Raymond Oppenheimer & Eva Weatherill modtager the Monkey Stud dog award i 1984

Denne historie blev først nedskrevet 34 år efter, at den angiveligt havde fundet sted. Indtil da var den gået fra mund til mund. Det gør, at mange elementer i historien er direkte ukorrekte eller ikke mulige.

I forbindelse med DTKs 75 års jubilæum i 2002 sammenfattede Kevin Kane nogle af sine resultater, der er publiceret i hans 2 bøger - Pity Me og James Hinks Master Craftsman, i en artikel, som blev udgivet i jubilæumsnummeret af TN. Artiklen, Not bred for business (med forretning menes kamp), er vedlagt (*bilag 01 & 02*).

(Kilde for alle ovenstående afsnit under 'Oprindelse': Bull Terriers Today, Full Circle, Pity Me, James Hinks Master Craftsman, The Souperlative Story).

Eksteriør

Eksteriør delen af den danske oversættelse af FCI standarden (*bilag 06*) for Bull Terriers er af en sådan karakter, at den understøtter en sund race.

Selv i Bull Terrierens oprindelsesland, Storbritannien, hvor racen nyder stor udbredelse, ses der ikke eksteriørmæssige ekstremiteter, der påvirker racens helbred. Skulle det opstå på længere sigt, kan kravet om det ægformede hoved og de dybtliggende trekantede øjne være områder, hvor det kunne ske.

Forskelle på nationale racestandarder

Der er forskel på de enkelte landes racestandard om end mindre forskelle. Selv mellem forskellige nationale oversættelser af FCI standarden ses forskelle i ordvalg og struktur.

Dansk vs. engelsk

Den danske oversættelse af FCI standarden svarer i høj grad overens med KC standarden fra racens oprindelsesland (*bilag 07*). Men der er en forskel omkring karakteristik / temperament (se 'Mentalitet').

Dansk vs. amerikansk

I den amerikanske racestandard (*kilde: AKC*) er der følgende punkter, som *ikke* gælder i den danske oversættelse af FCI standarden:

Blå øjne er diskvalificerede.

Tangbid er et korrekt bid.

Farvede og hvide hunde bedømmes adskilt.

Mere end 50 % hvide aftegninger på en farvet hund er diskvalificerende.



Can. Ch Magor Steel Magnolia of Misk

AKC standard på DVD

Selvom den amerikanske racestandard ikke er identisk med den danske, anbefales den DVD med Bull Terrier standarden, som AKC har udgivet til bl.a. uddannelse af dommere.

Den er et virkeligt godt og illustrativt supplement til det skrevne materiale.

Dansk vs. svensk

Der er ikke essentielle forskelle på den danske og den svenske (*kilde: SKK*) oversættelse af FCI standarden.

Racens baggrund

I BTCAs illustrerede racestandard er der et indlæg af Tom J. Horner, der oprindeligt blev udgivet i en af hans bøger (*An illustration of the standard of the Bull Terrier*). Der bringes herunder et uddrag med tilladelse fra BTCA.

For helt at forstå enhver konsekvens af racestandarden er det nødvendigt at vide noget om racens ingredienser: Den gammeldags bulldog, dalmatineren, den engelske hvide terrier (nu uddød men med stor lighed med manchester terrieren blot i hvid) samt muligvis en eller to andre racer - med dominans af bulldog og terrier karakteristika. Disse racers nærvær ses stadig i Bull Terrieren i dag.

Vi kan takke bulldoggen for Bull Terrierens mod og beslutsomhed, dens substans og kraftige knogler, dens tønndeformede ribben og den dybe brystkasse, de stærke kæber og den fine tætte pels.

Ligeledes er de genetiske anlæg for farverne brindlet, rød, fawn, fawn smut, black and tan samt måske lydighed fra bulldoggen.

Nogle uønskede egenskaber på krop, ben og poter, som altid har plaget Bull Terrieren, kan vi tillægge bulldoggen; for bred skalle, underbid, runde øjne, manglende pigmentering på næsen og andre pigmenteringsfejl.

Engelsk hvid terrier var forfinede terriers, som gav mange kvaliteter videre; de små sorte øjne, elegante ører, det intelligente og gennemborende blik, det fine omrids med lige ben og kattepoter, stramme skuldre, gode vinkler, lavt placerede haser og den piske lignende hale, tilsammen med stor adræthed, intelligens og den helt hvide pels.

Men fra terrieren fik Bull Terrieren også lethed eller klejnhed, spinkle knogler og den pirrelighed, vi nogle gange oplever.



USA Ch Brummagem Barcarole ROM
Bedste farvede tæve | Silverwood 1985

Dalmatineren gav helheden en forbedring i form af længere ben, gode ben og poter og bedre bevægelser, som vi ind imellem kan se hos nogle Bull Terriers i dag.

Herfra kom også ulemper. Den plettede pels kom uden tvivl fra denne kilde og måske også det blide udtryk, som stadig ses i racen.

I dag ses stadig disse tre racer i Bull Terrieren og alle passer ind i racestandardens noget bredt formulerede krav. Alle tre typer er fuldt ud acceptable og kan korrigere overdreven type og afvigelser fra standarden.

Bulldog typen giver knogle og substans, terrier typen tilføjer kvalitet og adræthed, dalmatineren forbedrer helheden og bevægelserne.

Ingen af de tre typer bør udelades. Idealet er en blanding af de gode egenskaber fra dem alle tre.

Sundhed er ikke nærmere defineret for Bull Terrieren. Racestandarden refererer til den generelle knoglebygning og muskulaturens perfektion.

(Kilde: T.J. Horner | BTCA)

Beskrivelse af racestandarden

Med tilladelse fra BTCA illustreres den danske standard herunder med tekst og illustrationer fra klubbens illustrerede racestandard, hvor det er relevant i forhold til den danske standard.

Bedømmelse af en Bull Terrier

Bull Terrieren gør det svært for opdrættere og dommere at opnå de kvaliteter, som racestandarden kræver. Det skyldes primært nødvendigheden af at se på hunden som en helhed, fordi helheden er langt vigtigere end dele og detaljer. Den seriøse iagttager / dommer skal være i stand til at se den perfekte hund for sit indre øje både stående og i bevægelse.

Når først idealet - den fuldendte hund - er visualiseret, er det den hund, der kommer tættest på dette ideal i kraft af sine positive egenskaber, som skal have størst succes i udstillingsringen - og som ultimativt også opnår succes som avlsdyr.

Afvigelse fra idealet er fejl hos en Bull Terrier og alvoren af fejlen svarer til graden af afvigelse. Det er ikke en race, hvor succes eller fiasko afhænger af, om der er et par farvede hår et forkert sted, en ekstra ulveklo eller en lidt skæv hjørnetand.

Forfatterne af racestandarden tog udgangspunkt i de positive egenskaber, som bør være til stede. Det overlader ansvaret for at visualisere et billede af den ideelle Bull Terrier til opdrætterne og dommerne - og så udvikle færdigheden til at udpege de hunde, hvis samlede sum af positive egenskaber næsten opfylder idealbilledet.



*UK Ch Dazlin Defiance
Regent Trophy 2006, Ormandy Jug for dogs 2006, Charlie Girl
Cup 2006 & Cruft winner 2006*

Der er kun brugt lidt plads på fejl i racestandarden - og at dømme ned på fejl giver ingen mening, med mindre der er tale om to hunde, som har lige mange kvaliteter eller hvis fejlen er af graverende karakter for hundens helbred, funktion eller fremtoning.

I det efterfølgende er de essentielle fortrin med nogle almindeligt forekommende afvigelser illustreret. Ingen individuel hund er afbilledet. Det er forhåbentligt med til at udvikle læserens forståelse af racen og af, hvordan den skal være konstrueret - med det resultat at Bull Terrier avlen bliver forbedret.

(Kilde: W.E. Mackay-Smith | BTCA)

Helhedsindtryk

Den danske standard:

Helhedsindtryk: *Kraftigt bygget, muskuløs, meget harmonisk og energisk, med et intenst, beslutsomt og intelligent udtryk. Et helt særegent træk er dens konvekst buede, ægformede hoved. Uanset størrelse skal hannerne virke maskuline og tæverne feminine.*

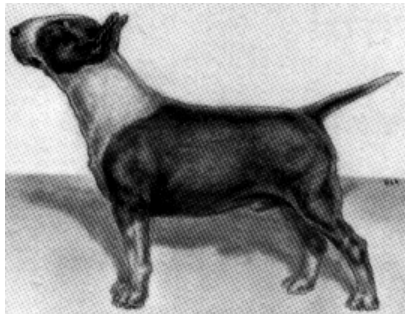
Temperament: *Bull Terrieren er hundeverdenens gladiator, ildfuld og modig. Den er ligevægtig og modtagelig for opdragelse. Selv om den er stædig, er den dog særdeles venlig over for mennesker og nem at have om sig.*

Standarden giver en generel beskrivelse af en positiv og karismatisk hund. En Bull Terrier skal have maksimal masse i forhold til dens størrelse. En kompakt, substansfuld hund, men med balance og adræthed. Indtrykket skal være et positivt, funklende, intelligent trekantet øje, som giver et skarpt, gennemborende blik.

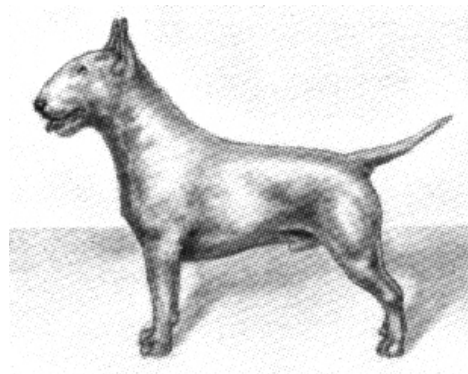
Temperamentet er af største vigtighed hos en Bull Terrier. Den skal være udadvendt, venlig, interesseret i sine omgivelser, men må *aldrig* have dårligt temperament eller være sky.

De 3 ingredienser

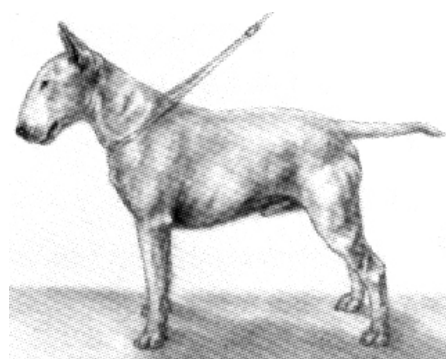
Disse 3 undertyper er essentielle genetiske ingredienser, som producerer den ideelle kombination af substans, sundhed og form, der kræves i følge racestandarden.

Bulldog type

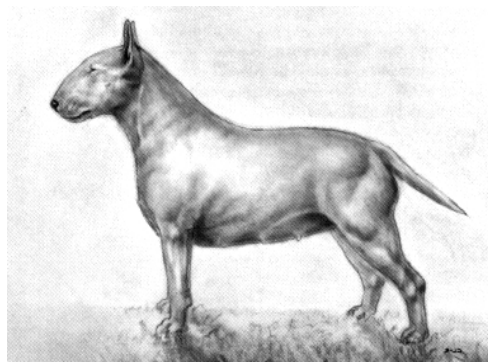
Krop, substans og kraftige knogler er overdrevet i Bulldog typen.

Terrier type

Kvalitet, adræthed og sundhed, er de tre vigtigste fortrin i den nette terrier type.

Dalmatiner type

Længere ben, ædle kropslinier og frie, lange bevægelser er dalmatiner typens kendetegn.

En kombination

En god kombination af alle 3 typer med kvalitet, form, sundhed og substans.

Hoved

Den danske standard:

Langt, kraftigt og dybt hele vejen ud til næsen, men ikke groft. Set forfra er det ægformet og fuldstændig udfyldt, således at konturerne er uden fordybninger eller indsnævninger. Profilen går i en jævn kurve nedefter fra skallens top til næsen.

Skalle: *Skallens top er næsten flad fra øre til øre.*

Næse: *Bør være sort og buer nedad ved spidsen. Veludviklede næsebor.*

Læber: *Tørre og stramme.*

Kæber: *Underkæben er dyb og kraftig.*

Tænderne er sunde og hvide, kraftige og godt store, regelmæssigt placerede og med perfekt, regelmæssigt og komplet saksebid, d.v.s. at de øverste fortænder tæt overlapper de nederste, og at biddet ligger vinkelret på kæberne.

Øjne: *Virker smalle, er skrånstillede og trekantede, godt dybtliggende.*

De er sorte eller så mørkebrune som muligt, så de virker næsten sorte, og har et gennemtrængende blik.

Afstanden fra næsen til øjnene er kendeligt større end afstanden fra øjnene til skallens top.

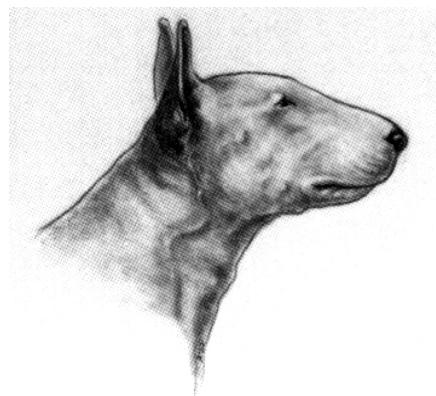
Blå eller delvist blå øjne er uønskede.

Ører: *Små, tynde og tætsiddende. De skal kunne bæres stift opretstående, så de peger lige opæfter.*

Frem for alt er form og proportion på Bull Terrirens hoved af meget stor betydning. Det skal have masser af styrke, være ægformet og have et gennemtrængende udtryk for at nærme sig idealet.



Et excellent hoved med styrke og rigtige proportioner, afstand fra næse til øjne er synligt større end afstand fra øjne til skalle. Profilen har en blød jævn kurve med et tydeligt "dip" før næsen, kaldet 'roman finish'.



Et svagt spinkelt hoved med en svag profil og kort flad underkæbe der ofte bliver kaldt grisekæbe.



Et godt hoved med en acceptabel profil og kraftigt snudeparti. Stramme læber og god dyb underkæbe. Alt sammen fortrin der styrker og balancerer hovedet.

Set forfra skal hovedet være ægformet uden hulninger fra mellem ørerne og til næsetippen. Snuden skal være stærk, kraftig og bred. Et stærkt hoved med kraftig snudeparti med lidt mindre profil foretrækkes frem for en stærk profil med smal og svagt snudeparti.



Et ideelt hoved, udfyldt, med styrke og balance. Flad skalle med små velplacerede ører, som står helt opret. Ingen hulninger der ødelægger ægformen. Øjnene er velplacerede, små, mørke og trekantede.



Dette hoved mangler udfyldning under øjnene, så det er ikke ægformet. Øjnene er store og de er placeret langt nede på hovedet. Skallen er rund og ørerne er dårligt placerede, så de peger udad. De store lavt siddende øjne og æselørerne giver hovedet et dårligt udtryk.

Udtrykket er Bull Terrierens karakteristiske kendetegn. Sammen med en kompakt, muskuløs, velformet krop, et korrekt formet hoved og det intelligente og gennemborende blik gør det en Bull Terrier - og ikke bare en stærk, firskåren hund. Øjnene skal være stramme, små og dybtliggende, relativt højt placeret på hovedet, mørke og gennemborende. Kvikke ører der står opret og tæt. En Bull Terrier med æselører og runde, blide eller lyse øjne mister det intense, kvikke og gennemborende blik, der er så værdsat i racen.



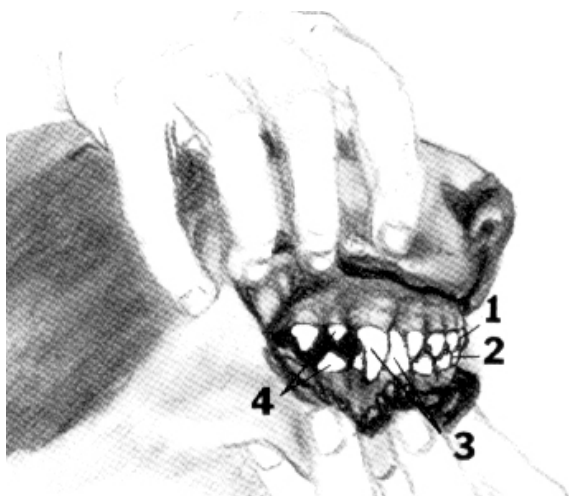
Små opretstående ører der er velformede og små trekantede øjenåbninger, som er højtplacerede i et velformet, ægformet hoved, skaber det eftertragtede gennemborende udtryk.

Tænderne er blevet et større problem, jo mere ekstrem profilen er blevet. I bestræbelserne på at lave den meget kurvede (og derfor noget kortere) profil, er underkæben enten forblevet lang og bred, hvorved der opstår underbid - eller er blevet smallere og kortere (grisekæbe), hvorved saksebid opnås, men hvor der ofte opstår problemer med hjørnetænder, der helt eller delvis rører tandkødet.

I grelle tilfælde sidder de nederste hjørnetænder helt inde i ganen således, at tandkødet perforeres.

Mange Bull Terriers mangler en eller flere premolærer. Det er muligvis opstået i forbindelse med skabelsen af den ekstreme profil samtidig med, at der er avlet hen imod det ønskede saksebid.

En dyb bred underkæbe kan balanceres passende med et langt, bredt snudeparti med den korrekte profil, så der opnås korrekt tandstilling.



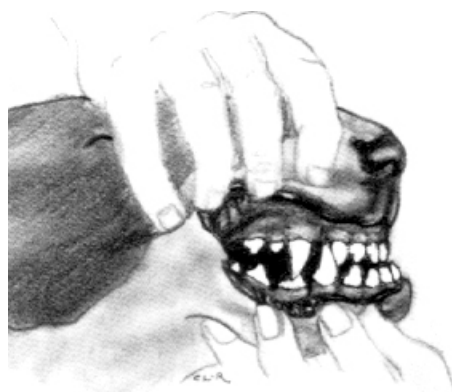
Dette er en korrekt mund med overtænderne (1) som tæt overlapper undertænderne (2) hjørnetænderne (3) rigtigt placeret og helt synlige, med premolarerne (4) som ligger lige før hjørnetænderne (canines).



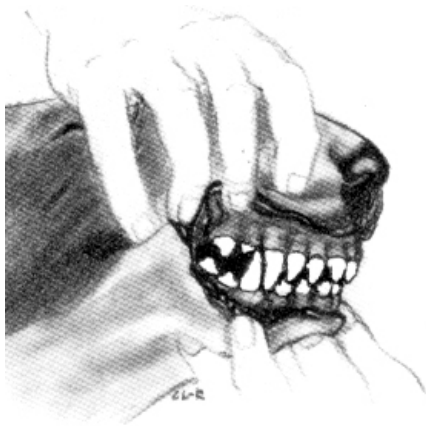
Tangbid med øvre og nedre fortænder som mødes.



En lille tandfejl med en eller flere undertænder, der sidder udenpå overtænderne uden, der er luft imellem.



Underbid. Mere alvorlig tandfejl. De nederste fortænder er placeret langt foran de øverste. De nederste hjørnetænder sidder ud for eller foran de yderste øverste fortænder.



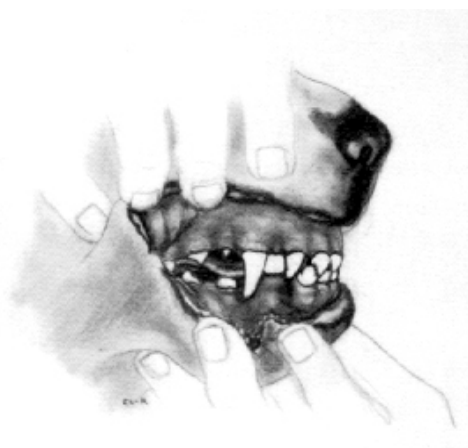
Overbid. De øverste fortænder sidder langt foran de nederste. Fejlen er mere alvorligt, når hjørnetænderne i undermundens ligger bag hjørnetænderne i overmundens som vist her.



"Skævt" mund. Dette bid ligner saksebid fra den ene side og underbid fra den anden, hvilket resulterer i en skæv tandstilling.

Enhver tandfejl skal bedømmes efter graden af dens alvor. Der skal ses på styrken og bredden af underkæben, størrelsen og regelmæssigheden af tænderne, graden af over- eller underbidet samt placeringen af de nederste hjørnetænder.

De skal være helt synlige, så spidserne af hjørnetænderne kommer helt frem og er fri af tandkødet. Hjørnetænder, der sidder i tandkødet, kan skade munden. Det kan være smertefuldt for hunden og kan forårsage, at hunden ikke kan bide rigtigt sammen.



Fejlplacerede hjørnetænder. Saksebid med fejlplaceret hjørnetand i undermundens. Kun halvdelen af tanden er synlig, når kæben er lukket.

Krop

Den danske standard:

Hals: Meget muskuløs, lang og buet. Den bliver gradvis smallere fra skuldrene mod hovedet og er uden løs halshud.

Krop: Godt rundede linier med udpræget hvælvede ribben og betydelig dybde fra manke til underbryst, som ligger lavere end bugen.

Ryg: Kort og stærk, bag manken med vandret overlinie; let hvælvet eller hævet over lænden.

Lænd: Bred og godt muskuløs.

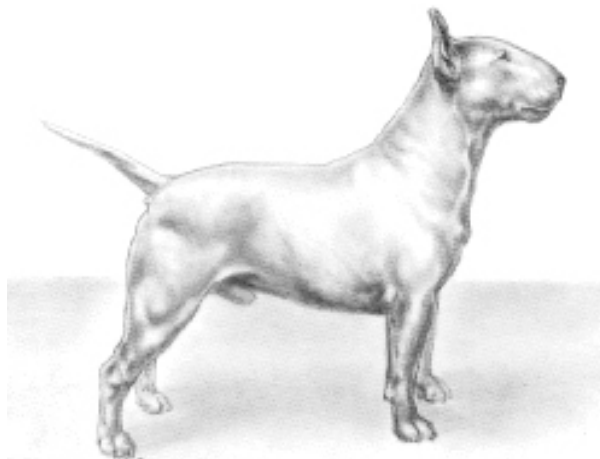
Bryst: Bredt set forfra.

Underlinie: Danner en smuk kurve opad fra underbryst til bug.

Hale: Kort; lavt ansat og båret vandret. Den er tyk ved roden og løber ud i en fin spids.

Det samlede indtryk af Bull Terrierens krop skal være korttrygget, vel sammensat styrke med smukke linier.

Toplinien skal være flydende fra ørerne, ned over den elegante nakke, blødt ned over den vandrette manke, derfra en svag stigning hen over den muskuløse lænd. Afsluttende med en blød kurve over krydset over i den lavt ansatte hale.



En atletisk bygget hund med type. Hans nakke er velansat, hans topline fortsætter uden noget dyp eller brud på kurven. En dyb brystkasse og god opkneben buglinie gør hans atletiske form fuldendt.



En velformet tæve med elegante kropslinier. Hendes topline strækker sig uden afbrydelser fra nakken henover manken med en svag krumning henover krydset, som afsluttes med en velansat hale. Hendes underlinie bevæger sig blødt bagud under hendes dybe brystkasse og kurver opad bag ribbenene til maven.

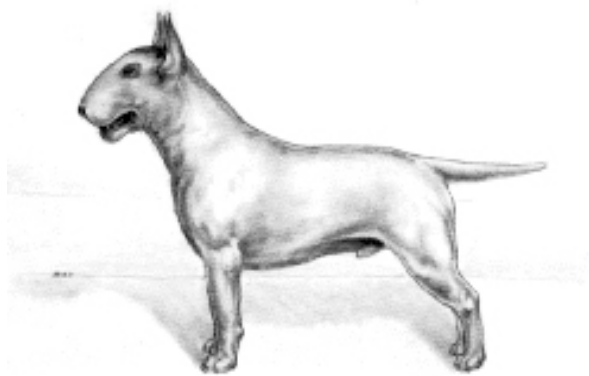
Brystkurven kan nemt iagttages set oppefra. Siderne på hunden kurver udad for at give plads til den brede ribbensbue. Bag ribbenene kurver de indad og skaber talje.



At kikke ned på hunden kan være en hjælp. Denne tæve har gode buede ribben, som går over i taljen bag ribbenene.

En lang buet hals, der rejser sig fra en velvinklet skulder, er et meget tilfredsstillende træk, som der bliver sat stor pris på, da det skaber balance og symmetri.

En kort opret eller hjortelignende hals, som skyldes en dårligt vinklet skulder, ødelægger toplinien, der ellers skulle give indtryk af bløde integrerede kurver - og ikke i bratte ændringer af vinkler og retning.

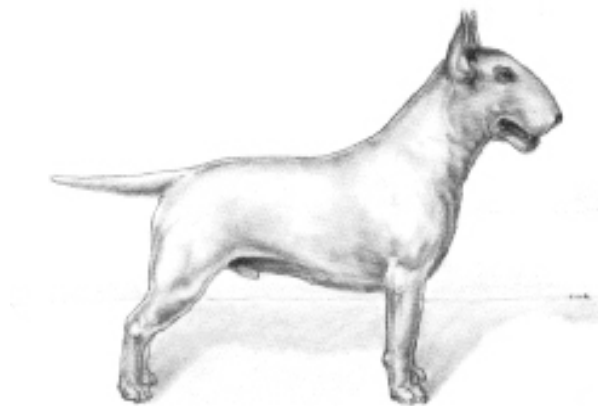


Denne hund har korrekt nakke, skulder og topline. Halsen er velansat og giver en blød overgang fra den skråstillede skulder og til hovedet. Manken er bagved den lodrette linie fra albuen.

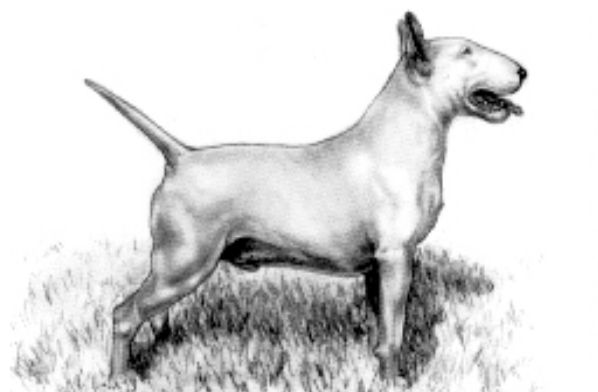


En stejl skulder med en dårlig ansat hals, som fremspringer af manken foran den lodrette linie fra albuen.

En velansat hale, som bæres horisontalt giver finish til overlinien, som er så vigtig for vores visualisering af den ideelle Bull Terrier. Desværre har de fleste af nutidens Bull Terriers en eller anden grad af "glad" hale, som bryder linierne fra en ellers ideel Bull Terrier på brat og vinklet måde. En "glad" hale har ikke været betragtet som en alvorlig fejl, men den hænger som regel sammen med kort bækken og et fladt kryds, hvilket forringer de fine linier af den stadig smukke, muskuløse, adrætte hund.



En korrekt topline, korrekt båret hale. Halen er kraftig ved roden og bliver gradvis tynd. Den kommer ikke forbi hasen, når den holdes ned langs benet.

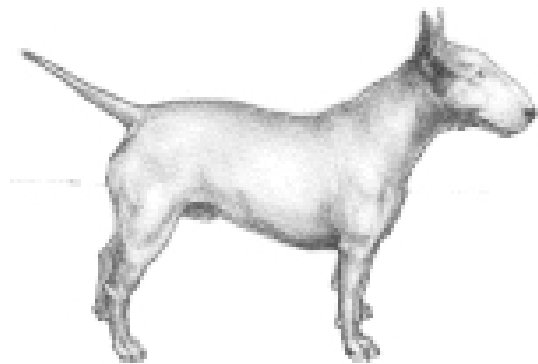


Et kort kryds med højt ansat hale med en høj eller "glad" bæring af halen.

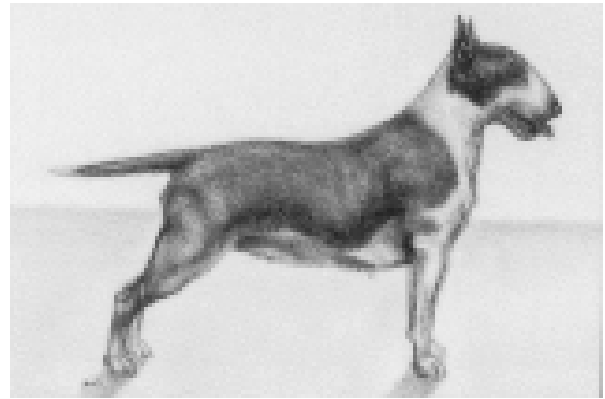


En ekstremt højt ansat hale på et lavt fladt kryds.

Bull Terrieren bør være en kombination af tætte og blidt forbundne elegante kurver. Undgå det tunge dårligt lavede dyr, som har lange lige linier i kroppen og mangler den velsammensatte atlets elegante kvalitet. Pas også på de individer, der mangler substans og bredde.



Mangler substans og buede ribben. Denne hund har også stejle skuldre og høj bagpart.



En kort hals, stejl skulder og lang lige krop medvirker til denne hunds manglende form.

Lemmer

Den danske standard:

Forpart: Forbenene har den kraftigste type af substansfulde knogler med rundt tværsnit. Hunden skal stå urokkeligt på dem, og de skal være fuldkommen parallelle. Hos voksne hunde skal forbenets længde være næsten den samme som brystdybden.

Skuldre: Stærke og muskuløse uden at være for svære. Skulderbladet er bredt og fladt. Det ligger tæt ind til brystvæggen, og dets forkant går meget udtalt skråt bagud og opad, så det danner en næsten ret vinkel med overarmen.

Albuer: Holdes lige og er kraftige.

Mellemhånd: Lodret.

Bagpart: Set bagfra er bagbenene parallelle.

Overlår: Muskuløse.

Knæled: Velvinklede.

Underlår: Godt udviklede.

Haseled: Velvinklet.

Mellemfod: Med knoglekraft helt ned til poten, kort og stærk.

Poter: Runde og kompakte, med godt hvælvede tæer.

Standarden kræver lige forben med albuer, der peger lige bagud og de midterste tæer lige frem. De fleste afvigelser fra dette ideal er karakteristisk afstamning fra bulldog forfaderen. Det være sig løse albuer, skæve forben og fødder som peger øst og vest.



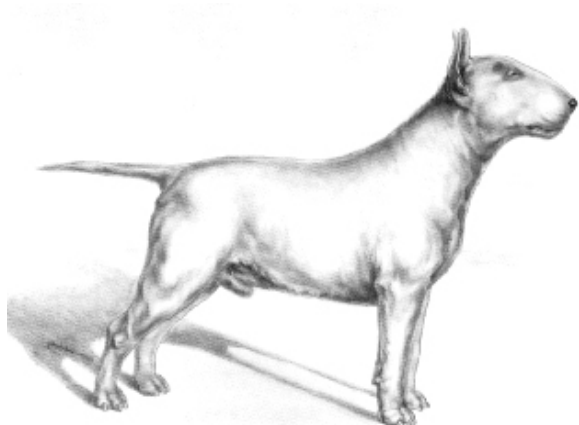
En korrekt front som viser et bredt bryst og lige forben, korrekt forbundet med skuldrene. Fødderne peger ligeud.



En bulldog front med kurvede forben og albuer der peger udad. Fødderne peger øst og vest.

Bagbenene kan reflektere til bulldog forfaderen ved at være stejle i knæet, mangle muskulatur på underlår og bue ud i knæet eller i haserne.

Fejl i konstruktion af bagbensvinkler er ikke bare en svaghed i en muskuløs hund, men kan også være et varsel om gigt eller ledsygdomme, hvorimod stejle skuldre og krumme forben ikke er så sygdomsfremkaldende.



Et muskuløst bagben med veludviklet underlår, dejligt vinklet i knæet. Knoglen mellem hasen og poten er kort og stærk på dette excellente eksempel.



Korrekt bagbensvinkler set bagfra. Benene er muskuløse, lige og parallelle med forbenene.



Ukorrekte bagbensvinkler med kohaser. Haserne er tættere sammen end poterne, som peger udad.



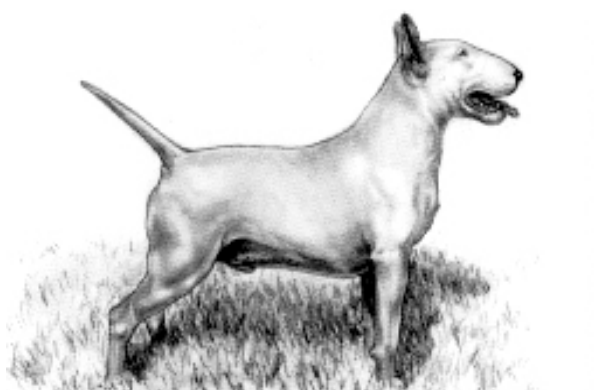
Bøjede knæ set bagfra. Dette er en svag usund konstruktion, sædvanligvis utilstrækkeligt muskuløst og karakteriseret ved kort hakkende bagbensbevægelser.



Et stejlt bagben, som mangler muskler overalt og viser meget lidt vinkling i knæet.



Et svagt bagben bøjet sidevers i knæledet.



Dette knæ er overvinklet og mens det tilsyneladende er ønskeligt, er det faktisk en svag konstruktion og ofte forbundet med kohaser.

Bevægelser

Den danske standard:

Bevægelse: *Hunden virker godt sat sammen under bevægelsen, som er flydende og jordvindende, med frie og lette, lange skridt og et typisk, spændstigt præg. I trav bevæges for- og bagben parallelt, og kun ved stigende tempo nærmer poterne sig midterlinjen. Forbenene har godt fremgreb, og bagbenene, der bevæger sig flydende i hoften og arbejder smidigt i knæ og haser, yder kraftigt fraskub.*

En Bull Terrier, som er godt konstrueret, bevæger sig som regel også godt. Det er i bevægelse, dyret klarer den virkelige test i konstruktion.

Set forfra skal forbenene være helt lige med samme afstand mellem poterne som mellem albuerne. Hvis skuldre og albuer ikke er rigtig konstrueret, peger albuerne synligt udad og fødderne er tættere sammen end albuerne.

Enhver afvigelse fra helt lige forben er synlig og ofte forbundet med krydsende eller padlende gang.

Set bagfra skal bagbenene også være parallelle, når hunden bevæger sig væk. Knæ og haser, der er bøjet udad, forårsager at fødderne vender udad og sommetider krydser de over hinanden, når den ene fod skal foran den anden.

Kohaser - haser, som vender indad - forårsager, at knæ og bagpoter vender udad, hvorved hunden mister kraft og drive i sine bevægelser.

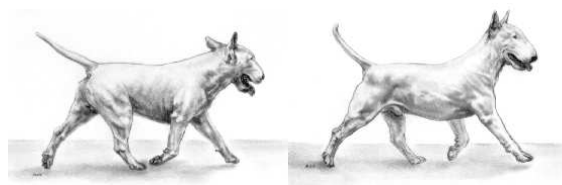
Set fra siden er hunde med stejle skuldre løse eller har et dyp lige bag manken.

En stejl bagpart og et dårligt kryds gør, at hundens bagpart er højere end forparten. Det får hunden til at se ud som om, den løber ned ad bakke.

Da det kan være svært at se disse fejl på den stående Bull Terrier, der opstilles klogt af sin handler, er det vigtigt både for dommere og opdrættere at have godt kendskab til Bull Terrieren i bevægelse. Det er i bevægelse, at alle fortrin, men også alle svaghederne i konstruktionen, viser sig.

En Bull Terrier, der bevæger sig korrekt, bør belønnes både i ringen og i det progressive avlsprogram.

Bevægelser set fra siden



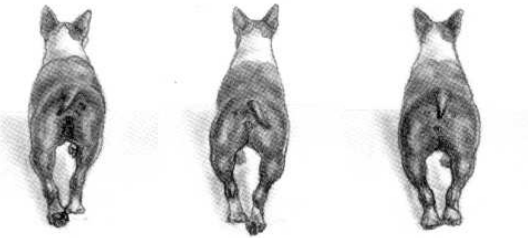
Denne hund bevæger sig korrekt med god udstrækning i forbenene samt bøjning og drive i bagbenene. Det giver en gang, der dækker jorden og er kraftfuld, men som ikke forekommer stiv eller krappe set fra siden.

Bevægelser set bagfra



Korrekte bevægelser

Bagben bevæges kvadratisk væk, parallelt med forben.



Trange bevægelser

Bagpoter sættes ned mod center linien, når hunden bevæger sig væk.



Kohaser

Knæene er bøjet udad og haserne er indad, når hunden bevæger sig. Det gør, at hunden bevæger sig på en vævende måde - strikkende gang.

Bevægelser set forfra



Korrekt

Forben bevæger sig helt parallelt med bagben.



Trange bevægelser

Forpoter rører jorden mod midten.



Padlen

Rotationen af vristen kaster mellemfoden og foden ud til siden, når forbenet er fremme.

Pels

Den danske standard:

Hud: *Huden ligger stramt til overalt.*

Farvet - *pelsens farvede partier skal være dominerende. Alt andet lige foretrækkes brindlet pels. Sort brindlet, rød, fawn og tricolour accepteres. Mørke prikker eller småpletter i den hvide pels er uønskede.*

Pelsfarveme blue og liver er særdeles uønskede.

Pelskvalitet ses generelt ikke som særlig vigtigt i det store hele, når den ideelle Bull Terrier beskrives, men en tynd skjoldet eller kedelig pels, ødelægger billedet af en energisk, sund hund.

Pels med tegn på anfald af allergi er også tegn på, at det ikke er det ideelle helbred og er med til at gøre hunden uskøn.

Tics eller pletter i selve pelsens underuld - og som oftere ses i den tykkere vinterpels - er en fejl der er beskrevet i racestandarden. Fejlen kan være minimal, hvis det kun er nogle få små pletter eller alvorlig, hvis der er mange pletter i pelsen.

Mismarks (farvede markeringer på kroppen af en hvid hund), som er i både underulden og i selve dækhårene, er også en fejl, der trækker fra i følge racestandarden.

Hudpigment, som kan ses, hvis pelsen er tynd, er ikke en fejl.

Det har været almindelig praksis, at få tics eller et lille mismark dømmes som en mindre fejl hos et ellers fint eksemplar af racen - og selvom det er vigtigt at huske, at det er ønskeligt med en helt hvid pels på kroppen af den ideelle hvide Bull Terrier, så er det også vigtigt ikke "at smide babyen ud med badevandet" og miskreditere en ellers fortrinlig hund med en lille pelsfejl.

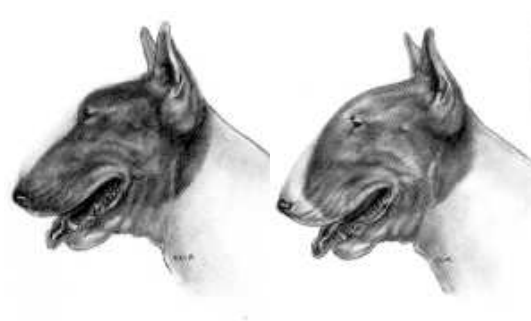
Når farvede Bull Terriers bedømmes, skal iagttageren tænke på, at optiske illusioner kan skabes af linier og områder med hvide markeringer. En smal blis på hovedet kan give indtryk af en mangelfuld profil og det modsatte, kan få den samme profil til at synes udfyldt og kurvet.

Nogle optiske illusioner

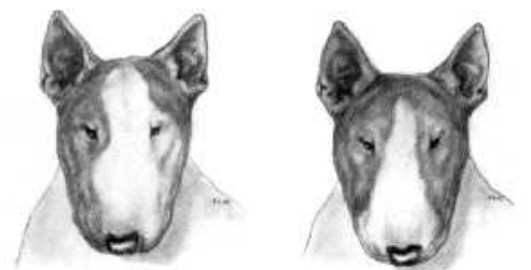
Sammenlign effekten af aftegningerne på profil og fylde på disse identiske hoveder.



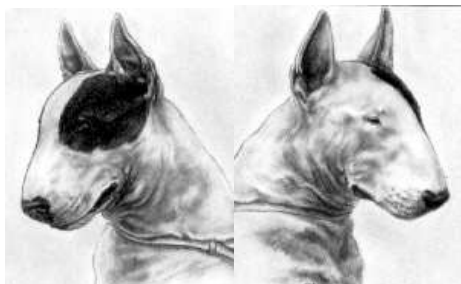
En øjenmarkering kan give indtryk af udfyldthed og downface. Disse markeringer ændrer profil og udtryk.



En blis på en farvet Bull Terrier snyder ofte øjet og "skaber" en falsk profil.



Den brede hvide blis til højre får hovedet til at synes mere udfyldt.



Den samme hund set fra forskellige vinkler.

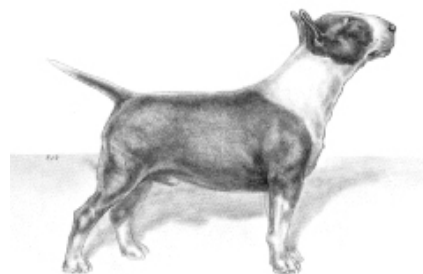
Hvide aftegninger på bryst og langs siderne kan forstyrre indtrykket af underlinien således, at i agttageren ikke kan vurdere dybde og substans.

Hvide aftegninger på lemmerne kan virke særdeles vildledende, da de narre øjet til at se det som en skæv eller forkert linie.

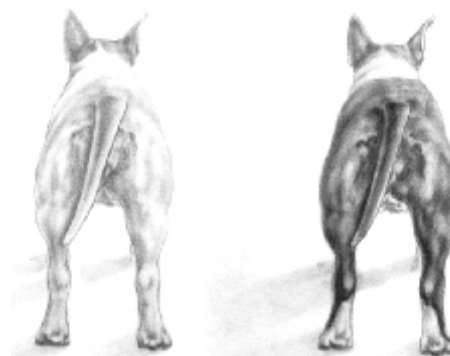
Det gælder specielt for bagbenene, da sokkerne som regel altid er aftegnet skråt henover bagbenet og det får det til at se ud som om, hunden er kohaset - i særdeleshed når hunden er i bevægelse.



Aftegningerne på halsen og maven giver indtryk af en stejl skulder og mangel på dybde af brystet.



Samme hund med skrå aftegninger på halsen og mørk under maven. Det forbedrer dens skulder, forkorter ryggen og får brystet til at syne dybere.



De samme bagben synes at være mere kohaset på den farvede Bull Terrier på grund af de diagonale linier.

Hvide 'splashmarks' på kroppen af en farvet Bull Terrier er ikke en fejl i følge standarden.

Brindlet er den foretrukne farve for farvede Bull Terriers grundet de genetiske facts om arvelighed. Da den brindlede farve er dominant, er den synlig i pelsens farve, når den er til stede. Gældende for de dominante geners egenskaber er, at hvis den brindlede farve mistes i avlsmaterialet, er der ingen mulighed for at genskabe den.

At brindlet foretrækkes i racestandarden er en anerkendelse af opdrætternes ønske om at fastholde dette "farve mønster" i racen.

I øjeblikket ser det ikke ud til, at der er nogen risiko for at miste dette og i følge standarden, bør den brindlede Bull Terrier kun vælges frem for en anden farvet Bull Terrier, hvis alle andre kvaliteter mellem hundene er lige. Da det er en meget usandsynlig situation, står klausulen for at minde os om vigtigheden af fortsat at have den brindlede mulighed i racen.

Andet

Den danske standard:

Størrelse: Der er ingen vægt- eller størrelsesgrænser, men hunden skal give indtryk af mest mulig substans for sin størrelse, kombineret med kvalitet og kønspræg.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

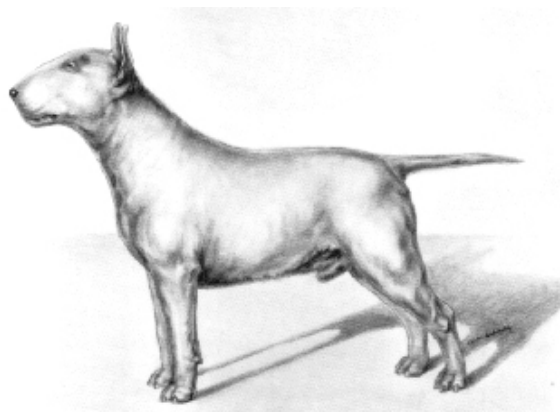
Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Standarden for Bull Terrier (miniature) er den samme som for Bull Terrier med følgende undtagelse:

Størrelse: Skulderhøjden må ikke overstige 35,5 cm (14 ins). Hunden skal virke substansfuld for sin størrelse. Der er ingen vægtgrænse. Hunden skal først og fremmest være harmonisk.

Bull Terrier standarden er utvetydig i sin beskrivelse af, hvilke kvaliteter en Bull Terrier skal være i besiddelse af for at være ideel. Den er så godt som enestående i sin redegørelse for, at en fejl er en afvigelse fra en beskrevet positiv egenskab og at fejlens alvor er lige frem proportionel med dens størrelse.

Derfor gøres vi ansvarlige for at finde den hund i hver gruppe, der skal vurderes, som besidder den bedste kombination af racens fortrin - hoved, konstruktion, bevægelser og temperament – hvilket bringer den tættest på vores egen visualisering af den ideelle Bull Terrier.



En godt konstrueret Bull Terrier, som er kombineret af de vigtige kvaliteter, der giver et indtryk af styrke og adræthed.

Bull Terrier standarden er lige til og enkel. Lige som Bull Terrieren bør være det. Hver del er en beskrivelse af, hvordan hunden bør se ud, bevæge sig eller opføre sig.

Den erfarne dommer er i stand til at udvælge de dyr, som repræsenterer den bedste kombination af kvaliteter og fortrin, der er beskrevet i racestandarden og som bærer på de mindst alvorlige afvigelser.

En dommer skal - sammen med sit visualiserede billede af den ideelle Bull Terrier - altid huske på at have en indre alarm, der slår til ved afvigelser fra idealet, som sandsynligvis er dårlige for den fysiske og mentale integritet hos hunden, der står foran ham.

Vi skal give højeste prioritet til fire vigtige kategorier, når vi vurderer en Bull Terrier:

Hoved

Hovedet er en nøgle egenskab hos den ideelle Bull Terrier og det skal have korrekt form med substans og styrke. Uden den rigtige form og styrke fejler hunden i denne kategori. Mindre afvigelser i øje og øreplacering, mangel på pigment på næsen og mindre tandfejl bliver ikke betragtet som så alvorlige som svære bidfejl eller mangel på substans, styrke og ægformet hoved.

Kropsform, konstruktion & substans

Kropsform, konstruktion og substans (masse) er den anden kategori indenfor hvilken, den ideelle Bull Terrier skal demonstrere en kombination af de kvaliteter, der er beskrevet i racestandarden.

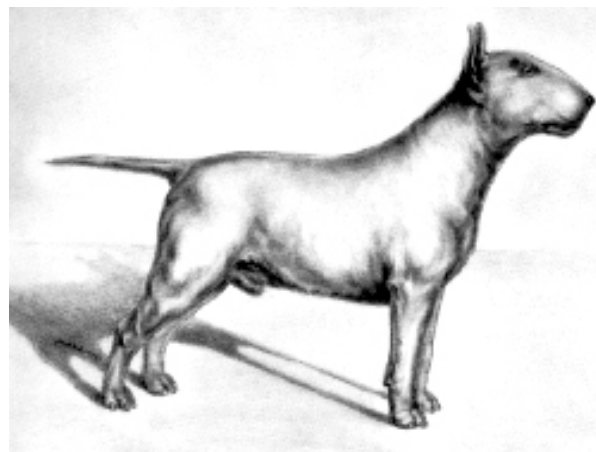
Racestandarden foreskriver ikke nogen ideel højde eller vægt, men vi ved, at Bull Terrieren bør have maksimal masse set i forhold til dens størrelse og kroppen skal være kort med yndefulde kurver og linier, der er forbundet til de muskuløse dele.

En let whippet lignende krop, mangel på knogle, dårlig konstruktion og løst forbundne dele er ensbetydende med, at hunden ikke består i denne kategori.

Bevægelser

Bevægelser er tredje kategori og er testen af konstruktionen og sundheden.

Kun ganske få Bull Terriers bevæger sig helt efter standarden. Defekter på konstruktionen, som kan have indflydelse på sundheden og helbredet hos hunden, viser sig, når hunden er i bevægelse. Er det tilfældet, består hunden ikke i denne kategori.



Temperament

Temperament er den fjerde kategori, som er essentiel for race typen.

Standarden beskriver det ideelle temperament og enhver hund, der afviger fra dette i en sådan udstrækning, at den er meget frygtsom eller aggressiv, består ikke i denne kategori.

Bull Terriers udviser normalt en grad af livlighed og individualitet i ringen. De bør ikke dømmes ned på deres overstadighed og livsglæde, hvis de ikke er for forstyrrende eller aggressive. De bør naturligvis være under kontrol og til enhver tid skal dommeren kunne håndtere hunden uden problemer.

Opsummering

Type: For at summere op - den ideelle Bull Terrier er summen af de 4 førnævnte kategorier. *For at være et fremragende eksemplar skal hunden vise positive fortrin i alle kategorier og den må ikke "dumpe" i nogen kategori.*

Den skal også være fri for fejl, som er skadeligt for helbredet og for racen i det hele taget. Nogle afvigelser forventes i mindre grad, generelt skal hunden have fortrin som form og kraft i hovedet, styrke og adræthed i konstruktionen, sundhed samt et udadvendt, men dog medgørligt temperament. Dette er kendetegnet for en Bull Terrier.